JAZZ
CIKLUS
02

IT'S NEVER OVER

Though peace can't last forever, it never will end!

Ola Onabulé, vokal, skladatelj
Jazz orkestar HRT-a
Miron Hauser, dirigent

Srijeda, **28. listopada 2026.** u **20** sati
Dvorana Gorgona, MSU

JAZZ ORKESTAR HR

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
Throwaway Notion

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
The Voodoo

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
Ballad of the Star Crossed

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
I Knew Your Father

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
Orunmila

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
Tender Heart

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
The Devoured Man

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
It's Never Over

Ola Onabulé - arr. Mike Hyziak
How

Ola Onabulé - arr. Ed Partyka
One Life

Ola Onabulé, britansko-nigerijski pjevač, skladatelj, autor tekstova i producent, rođen je 1964. u Londonu, gdje su njegovi roditelji tada studirali. Nakon završetka školovanja vratili su se s obitelji u Nigeriju. Sa sedam godina Onabulé se preselio u Lagos, gdje je živio do sedamnaeste godine. Potom se vratio u Britaniju, završio srednju školu i počeo studij prava, no glazba je postupno zauzimala sve važnije mjesto u njegovu životu. Prema vlastitom sjećanju, presudan se susret dogodio na londonskoj ulici: jazz glazbenik čuo ga je kako pjevuši i pozvao da iste večeri nastupi s njegovim sastavom. Taj ga je nastup ohrabrio da napusti studij prava i posveti svoj život glazbi.

Odrastanje u potpuno različitim sredinama omogućilo mu je da od početka upoznaje vrlo raznolik repertoar i razvija senzibilitet za različitost glazbenih stilova. U djetinjstvu je slušao britanski pop i američki soul, dok je u Nigeriji upoznao glazbu Fele Kutija i tradicijsku glazbu. Poslije je produbljivao zanimanje za jazz i pjevače poput Ala Jarreaua, čija su ga sloboda fraziranja, vokalna vještina i instrumentalni pristup pjevanju osobito privlačili. Ti se utjecaji u njegovim pjesmama prepoznaju u osjećaju za ritam, slobodnom oblikovanju melodije i izražajnom prenošenju teksta publici. Soul mu je blizak po izražajnoj snazi glasa, funk po ritamskoj pokretljivosti, a jazz po improvizaciji i mogućnosti da glazbenu misao razvija u razgovoru s drugim izvođačima.

Svoju je karijeru gradio i kroz rad koji se odvija daleko od pozornice. Osnovao je vlastitu diskografsku kuću Rugged Ram Records i uređivao studio u kojem je mogao samostalno skladati pjesme, snimati i producirati.

Foto: Steve Read

Takva mu je produkcijska neovisnost omogućila da pozornost potpuno posveti skladanju i produkciji, od prvih melodijskih zamisli do konačnog zvuka snimke pjesme. Dok piše, razmišlja i o instrumentalnim dionicama te o tome kako će one nadopuniti vokalnu dionicu. Već pri skladanju promišlja o odnosima među glazbenicima i zvuku cijeloga sastava, koji se zatim dalje razvija u izvedbi.

Onabuléov glas osobito je prepoznatljiv po baritonskoj punoći i širokom rasponu, koji seže do približno tri i pol oktave. Impresivna je i njegova snalažljivost i kreativnost u improvizaciji, u kojoj glas postaje ravnopravan sudionik instrumentalnog dijaloga. Premda nije prošao formalnu pjevačku poduku, tehniku održava svakodnevnim vježbanjem i radom na repertoaru. Takva sigurnost daje mu slobodu da se tijekom nastupa usredotoči na poruku stihova i spontano odgovori na ideje glazbenika s kojima pjeva.

Od prvih samostalnih izdanja do današnjih međunarodnih projekata, Onabulé je publiku okupljao vlastitim pjesmama i intenzivnim koncertnim radom. Nastupao je na jazz festivalima u Montréalu, Vancouveru i Washingtonu, a njegov su put obilježili i susreti s istaknutim instrumentalistima i pjevačima. Godine 2008. pjevao je uz WDR Big Band na koncertu u spomen na gitarista Hirama Bullocka, s Randyjem Breckerom i Deanom Brownom. Godine 2010. s istim je orkestrom i pjevačicom Chinom Moses izvodio glazbu dvadesetih godina prošloga stoljeća pod ravnanjem Dennisa Mackrela.

Među pjesmama koje su mu donijele širu prepoznatljivost izdvaja se *Soul*

Town, izvorno objavljena na albumu *In Emergency, Brake Silence* iz 2004. godine, čije su remiksirane verzije 2015. dospjele na prvo mjesto britanske soul-ljestvice. Njegov rad prati i međunarodna kritika: u anketi kritičara časopisa *DownBeat* za 2025. zauzeo je deseto mjesto u kategoriji „Rising Star Male Vocalist“.

Program *It's Never Over*, koji Onabulé donosi s Jazz orkestrom HRT-a pod ravnanjem Mirona Hausera, okuplja skladbe iz različitih razdoblja njegova stvaralaštva. Naslovna se pjesma prvi put pojavila na albumu *From Meaning, Beyond Definition* iz 1997. godine. U njezinim se stihovima pita zašto se sukobi ponavljaju i kako ljudi, unatoč njima, mogu pronaći način da skladno žive zajedno. Rečenica koju je Onabulé pridružio naslovu, „Though peace can't last forever, it never will end!“, izražava nadu koja opstaje uz svijest o krhkosti mira. Slična napetost između iskustva nepravde i potrebe za bliskošću pojavljuje se i u njegovim kasnijim pjesmama.

It's Never Over naslov je i albuma koji je 2025. objavio s braćom Hazelrigg, klaviristom Georgeom i kontrabasistom Geoffom, te bubnjarom Thomasom Käfelom. U toj su akustičnoj postavi njegove ranije skladbe dobile novi zvuk i nova tumačenja, oblikovana zajedničkim muziciranjem u bremenskom Sendesaalu. Za taj je album na South Africa Jazz Awards 2026. osvojio nagradu u kategoriji „Best International Jazz Album/Artist“.

Suradnja s jazz orkestrima već godinama zauzima važno mjesto u njegovu radu. Nastupao je s nekim od najboljih europskih jazz orkestara kao što su SWR Big Band, WDR Big Band i Danish Radio Big Band. Album *Soul*

Encounter sa SWR Big Bandom dokumentira jednu od tih suradnji, s aranžmanima Klausa Wagenleitera. Onabulé u susretu s jazz orkestrima osobito cijeni mogućnost da pjesma nastala u skromnom studijskom prostoru dobije širi dinamički raspon i nove instrumentalne boje, a pritom sačuva neposrednost glasa i jasnoću poruke pjesme.

Većinu aranžmana koje Onabulé izvodi s Jazz orkestrom HRT-a potpisuje Mike Hyziak, skladatelj i aranžer rođen i odrastao u New Yorku, koji djeluje u Los Angelesu. Pripremao je notni materijal za izvođače poput Randyja Breckera i sastava Dizzy Gillespie All-Stars, a Onabuléove su pjesme u njegovim aranžmanima već izvođene u Meksiku i Norveškoj. Aranžman skladbe *One Life* potpisuje Edward Anthony Partyka, američki skladatelj, aranžer, dirigent, bas trombonist, tubist i pedagog koji velik dio karijere ostvaruje u Europi. S Onabuléom surađuje od 2015., a za Danish Radio Big Band aranžirao je repertoar albuma *It's the Peace That Deafens*.

Upravo s tog albuma iz 2015., na kojem je Onabulé snažnije usmjerio pozornost prema nigerijskom nasljeđu i tradicijskoj glazbi, su pjesme *Orunmila* i *The Voodoo*. Ovim izborom skladbi Onabulé će otvoriti pitanja pripadnosti, odnosa prema vlastitom nasljeđu i odgovornosti odnosa prema drugim ljudima.

Orunmila se bavi odnosom prema kulturnom i duhovnom nasljeđu. Tekst spominje likove iz jorupske religijske tradicije i zajednicu koja se odriče nekadašnjih vjerovanja, iako u njezinim običajima ostaju tragovi prošlosti. Pjesma se može razumjeti kao pitanje što se događa s identitetom kada se

poznati obredi zadrže, a njihovo značenje izgubi. Takva tema ima posebno mjesto u radu umjetnika čije je odrastanje obilježeno pripadanjem različitim društvenim sredinama. Ona otvara prostor za razmišljanje o onome što ljudi pamte, preuzimaju i prešućuju.

U skladbi *The Voodoo,* Onabulé se okreće unutarnjoj snazi pojedinca. Pripovjedač pokušava razriješiti vlastite dvojbe i pronaći način života u kojem se neće neprestano prilagođavati očekivanjima promjenjivog svijeta. Ponavljanjem stihova o nerazriješenoj zagonetki i trenutku spoznaje pjesma prati prijelaz iz nesigurnosti prema odlučnosti, pri čemu samopouzdanje ne isključuje sumnju.

Odabrani repertoar obuhvaća i *How*, s istog ranog albuma kao naslovna pjesma, *One Life* s albuma *Ambitions for Deeper Breadth* iz 2002. te naslovnu skladbu albuma *The Devoured Man* iz 2007. godine.

Znatan dio programa dolazi s albuma *Point Less* iz 2019. godine. Poticaj za njegov nastanak bila je internetska snimka na kojoj policajac u Sjedinjenim Američkim Državama usmrćuje muškarca. Potresen događajem kojem je svjedočilo i dijete žrtve, počeo je pisati pjesme koje isto nasilje promatraju iz različitih perspektiva. Kroz različite pripovjedače progovorio je o strahu, gubitku i društvu u kojem takvi događaji postaju dio svakodnevice.

Throwaway Notion bavi se brzinom kojom strah od useljenika i nepovjerenje prema strancima mogu potisnuti vrijednosti na kojima

zajednica počiva. Pjesma je nastala u vrijeme intenzivnih rasprava o migracijama, a autor u njoj upozorava na okrivljivanje slabijih za propuste moćnih. Za razumijevanje takvih pjesama važan je njegov odnos prema ritmu. Nadahnut jorupskim tradicijama, Onabulé ozbiljan ili tragičan tekst često povezuje s vedrom, pokretljivom glazbom. Pokretljiv ritam može privući slušatelja prije nego što do njega dopre težina izgovorenoga teksta.

Ballad Of The Star Crossed istu tragediju približava iz perspektive partnerice žrtve, koja je pucnjavi svjedočila s njihovim djetetom. Onabulé zamišlja trenutak u kojem ona shvaća da može izgubiti voljenu osobu. Obraćanje partneru daje pjesmi neposrednost, a ponavljanje molbe da ostane postupno pojačava osjećaj nemoći.

I Knew Your Father istom događaju prilazi iz udaljenosti. Prema autorovu objašnjenju, govori promatrač iz druge zemlje koji tragediju prati u medijima i pokušava razumjeti društvene okolnosti koje su je omogućile. Naslovno obraćanje djetetu povezuje njegovu reakciju s obitelji koju nije osobno poznavao. U toj pjesmi suosjećanje prati spoznaja o ograničenosti vlastitoga razumijevanja. Promjenom pripovjedača Onabulé pokazuje koliko se doživljaj događaja mijenja ovisno o tome tko mu svjedoči i s kojega ga mjesta promatra.

Tender Heart posvećena je ljudima koji se prvi usude izreći neugodnu istinu, suprotstaviti instituciji ili progovoriti o postupcima moćnih. Nježnost na koju naslov upućuje autor povezuje s njihovom hrabrošću: osoba koja djeluje ranjivo može pokazati veliku snagu kada ostane sama sa svojim

uvjerenjem. Obraćanje takvoj osobi otvara prostor za podršku i utjehu, pa se društvena tema približava kroz brigu za pojedinca.

Teme o kojima Onabulé progovara, od nasilja i predrasuda do pripadnosti i hrabrosti pojedinca, snažno su prisutne i relevantne u današnjem svijetu. Njegove ih pjesme približavaju kroz osobna iskustva, pozivajući na suosjećanje i razumijevanje ljudi čiji se životi možda razlikuju od naših. Svoj će program predstaviti uz sjajne glazbenike Jazz orkestra HRT-a pod ravnanjem Mirona Hausera, s kojima će ispričati te priče u glazbenom dijalogu te pritom izraziti vjeru da nas glazba, čak i kada govori o najtežim iskustvima, može približiti jedne drugima.

Bruno Bišćan

Jazz orkestar Hrvatske radiotelevizije

jedan je od najdugovječnijih big bandova u svijetu, s čak osam desetljeća kontinuiranog djelovanja i tradicije. Kao jedini profesionalni sastav te vrste u Hrvatskoj, Jazz orkestar HRT-a već osamdeset godina predstavlja jedno od ključnih mjesta za razvoj, očuvanje i promicanje jazza.

Utemeljen u sezoni 1946./1947. kao Plesni orkestar Radio Zagreba, isprva za potrebe radijskih emisija i snimanja, Jazz orkestar HRT-a je tijekom desetljeća prerastao početne okvire i postao nezaobilazni dio hrvatske glazbene i kulturne scene. Od prvih javnih nastupa i međunarodnih gostovanja, preko razdoblja umjetničkog vodstva Miljenka Prohaske i izgradnje vlastitog repertoara, do današnjih projekata koji povezuju jazz s različitim glazbenim izrazima, njegova je povijest ujedno i povijest razvoja orkestralnog jazza u Hrvatskoj.

Pod vodstvom niza istaknutih dirigenata i umjetničkih voditelja – Zlatka Černjula, Miroslava Killera, Milivoja Körblera i Nikice Kalogjere, preko više od tri desetljeća umjetničkog vodstva Miljenka Prohaske, do Silvija Glojnarića, Saše Nestorovića, Andreasa Marinella i Mirona Hausera – orkestar je postao mjesto susreta različitih generacija domaćih i međunarodnih glazbenika, novih autorskih ideja i žanrova. Osim sudjelovanja u programima HRT-a te samostalnih koncerata u zemlji i inozemstvu, orkestar od 2000. godine održava vlastiti koncertni ciklus koji se izravno prenosi na Trećem programu Hrvatskoga radija.

Posebno mjesto u povijesti pripada vodstvu Miljenka Prohaske, zahvaljujući kojemu se orkestar usmjerio na vlastiti repertoar i razvio specifičan stil, prepoznatljiv u međunarodnim okvirima. Ta praksa traje i

danas kroz solističko, skladateljsko i aranžersko djelovanje samih članova. Zapamćene recentne autorske koncerte imali su Joe Kaplowitz, Davor Križić, Mario Bočić, Janko Novoselić, Boris Majcen, Luka Žužić i Miron Hauser, iz čega su proizašli hvaljeni i nagrađivani nosači zvuka (*Organic Intelligence* Joea Kaplowitza, *Insite* Davora Križića, *Candide* Maria Bočića, *Moja Kuba* Mirona Hausera).

U posljednjih desetak godina Jazz orkestar HRT-a sve više se otvara suradnjama s glazbenicima različitih generacija, stilova i žanrova. Nakon suradnji poput onih s Tamarom Obrovac i Transhistria Ensemble ili sastavom Chui, umjetnički voditelj od 2019./2020., Miron Hauser, nastavlja sustavno širenje repertoara i otvaranje novim žanrovima. Darko Rundek, Mangroove, Cubismo, TBF i Edo Maajka samo su neke od hit suradnji, također okrunjene vrijednim i *Porinima* nagrađenim diskografskim izdanjima. Istovremeno, globalno proslavljeni međunarodni jazz glazbenici poput Thane Alexe, Elliota Masona, Alexa Sipiagina, Javiera Girotta, Teda Nasha, Makotoa Ozonea i dr. rado se odazivaju gostovanjima u koncertnom ciklusu orkestra.

Jazz orkestar HRT-a redovito svoj repertoar donosi kako u zagrebačke kvartove tako i diljem Hrvatske. Bilo da odaje počast Dinu Dvorniku, Zdenku Runjiću ili Ivi Robiću, bilo da slavi zlatno doba swinga, vodi kroz stoljeće jazza, ili osvaja publiku vrućim afro-kubanskim ritmovima – potvrđuje se kao ansambl izuzetnih izražajnih mogućnosti, koji istodobno njeguje veliko big-band nasljeđe, razvija suvremeni domaći jazz i širi granice orkestralnog jazza.

Foto: Jasenko Rasol

Miron Hauser (Pula, 1985.) diplomirao je jazz trombon na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Grazu u klasi Eda Neumeistera, te magistrirao na Konzervatoriju *Giuseppe Tartini* u Trstu. Tijekom školovanja sudjelovao je na seminarima i radionicama istaknutih jazz glazbenika i pedagoga. Prve doticaje s jazzom ostvario je i prije formalnog obrazovanja, kao član Jazz orkestra Hrvatske glazbene mladeži (2004. - 2012.) gdje ostvaruje suradnje s uglednim glazbenicima svjetske jazz scene: Toshiko Akiyoshi, Joseph Bowie, John Hollenbeck, Dave Liebman, Peter Erskine, Jim McNeely, Miljenko Prohaska, Yellowjackets, Randy Brecker, Bob Mintzer i mnogi drugi. Od 2011. član je Jazz orkestra HRT-a gdje je također imao priliku svirati s brojnim eminentnim svjetskim jazz glazbenicima.

Jedan je od osnivača Jazzistra orkestra u kojem djeluje kao aranžer, skladatelj, dirigent i trombonist. Član je slovensko-kubanskog sastava Los Señores, povremeni gost sastava Cubismo, a svirao je i s kubanskom salsa grupom Maykel Blanco y su salsa mayor. Od 2011. do 2016. bio je stalni član pop-sastava Jinx. Surađivao je s nizom hrvatskih pop-glazbenika, među kojima su Oliver Dragojević, Nina Badrić, Natali Dizdar i Gibonni. Od osnivanja ansambla do 2019., kao tenor-trombonist, skladatelj i aranžer, bio je član jazz seksteta B's Funstallation. Trostruki je dobitnik nagrade *Status* Hrvatske glazbene unije za najboljeg jazz trombonista, te višestruki dobitnik nagrade *Porin*. Na svojemu prvom autorskom albumu, *Moja Kuba* (Cantus, HRT, 2024.), zabilježenom uz Jazz orkestar HRT-a, predstavio se kao skladatelj, aranžer, trombonist i dirigent. Album je nagrađen *Porinom* u kategoriji 'najbolji album jazz glazbe'. Umjetnički je voditelj Jazz orkestra HRT-a od sezone 2019./2020.

Foto: Jasenko Rasol

Jazz orkestar HRT-a

Mihael Györek, sopran saksofon, alt saksofon, flauta
Miro Kadoić, alt saksofon, sopran saksofon, piccolo, flauta
Mario Bočić, tenor saksofon, klarinet, flauta
Vojkan Jocić, tenor saksofon, klarinet
Damir Horvat, bariton saksofon, bas klarinet
Nikola Cvetković, truba, krilnica
Boris Majcen, truba, krilnica
Davor Križić, truba, krilnica
Valdemar Kušan, truba, krilnica
Domen Gantar, trombon
Janez Hrastovšek, trombon
Andrija Šafran, trombon
Ivan Mučić, bas trombon
Elvis Penava, električna i akustična gitara
Joe Kaplowitz, klavir, klavijature
Saša Borovec, kontrabas
Janko Novoselić, bubnjevi
Hrvoje Rupčić, udaraljke

Tena Dobranić, producentica Jazz orkestra HRT-a
Igor Geržina, glazbeni producent
Goran Brčić, poslovođa
Ksenija Pećanić, nototekarka

MAJSTORSKI CIKLUS 03

Četvrtak, **26. studenoga 2026.** u **19.30**
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

SIMFONIJSKI JAZZ

Jazz orkestar HRT-a
Simfonijski orkestar HRT-a
Pascal Rophé, dirigent
Makoto Ozone, klavir

Darius Milhaud: *La Création du monde,* glazba za balet
George Gershwin: *Koncert za klavir i orkestar u F-duru*
Thierry Escaich: *Ballade,* za big band i simfonijski orkestar
Vigo Kovačić: *Koncert za big band i orkestar* (praizvedba)

NAKLADNIK: **Hrvatska radiotelevizija**
ZA NAKLADNIKA: **Dražen Miočić,** glavni ravnatelj HRT-a
PR. RUKOVODITELJICA RJ GLAZBA HRT-a: **Ivana Kocelj**
UREDNICA IZDANJA: **Ana Vidić**
LIKOVNO RJEŠENJE I OBLIKOVANJE: **Igor Lepčin**
NASLOVNICA: **Ola Onabulé** (foto: **© Guildhall**)

Glazba HRT-a
Prisavlje 3
10 000 Zagreb
01 634 3549

glazba.hrt.hr
glazba.hrt@hrt.hr